

[Gunnar Fog-Petersen.]

højt oppe, at de ikke længere hindrede Byggeriet. Deri har det ærede Medlem ikke Ret. Vel har Obligationkurserne været stigende, men de har ogsaa imellem været vigende. Der er altsaa et Usikkerhedsmoment saa stort, at ingen tør bygge derpaa i Øjeblikket. Det ærede Medlem mente, at hvis vi virkelig vilde have haft en Forhandling, havde det ligget i vor Haand at faa Sagen prøvet i et Udvalg. Men det ærede Medlem glemte, at første Behandling var en blank Afvisning fra Oppositionspartiernes Side og ikke nogen Indbydelse til Forhandling. Hvis der havde været Antydning af Forhandlingsvillie, kunde vi naturligvis have foreslaaet et Udvalg; nu ansaa vi det for overflødigt. Den eneste Grund, der kunde have været til en Udvalgsbehandling, var, at den kunde have virket i Oplysningens Tjeneste overfor det ærede Medlem. Men det har jeg i det mindste fundet laa udenfor min Opgave som Begrundelse for at henvise en Sag til Udvalget.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Argumentet fra den ærede Ordfører for Venstre (Stensballe), det eneste, der er fremført i Dag, var, at det ikke var Finansierings-spørgsmaalet, der var afgørende for, at Byggeriet i saa høj Grad truede med at standse. Men det kan det ærede Medlem dog ikke mene, hvis han følger med i, hvad der foregaar her i Landet. Forholdet er jo netop det, at Tilfælde efter Tilfælde kommer frem for Indenrigsministeriet eller paa anden Maade, hvor det hævdes, at blot Finansierings-spørgsmaalet kan bringes i Orden, staar man rede til at bygge, i Boligforeninger, private Mænd, store Foretagender, mindre Ejendomme. Man staar Rede til at paabegynde Byggeriet, blot den Usikkerhed, der er paa Finansieringsomraadet, kunde bringes til Side. Det viste sig ogsaa, at da den ærede Ordfører for Venstre under første Behandling henviste til, at noget saadant, som man havde foretaget sig i Haderslev, vilde man sikkert ikke gøre paa det nuværende Tidspunkt, kunde det ærede Medlem oplyses om, at netop 2 Dage før, altsaa for ca. 10 Dage siden, havde man i Haderslev ønsket at udvide denne Ordning med et meget betydeligt Beløb. Nu har den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Stein) selvfølgelig Ret i, at man ikke bygger paa solidarisk Ansvar dernede. Det er en Selvfølge, at man ikke kan have solidarisk Ansvar mellem 50 byggende indenfor en enkelt By. Men jeg kan ikke tænke mig,

at det ærede Medlem deri vil finde et Argument mod Lovforslaget her, idet jeg ikke tror, det ærede Medlem vil sige, at der vil være nogen Fare ved det solidariske Ansvar indenfor en Serie som denne, hvor man gaar op til Laan i den Art Ejendomme paa ca. 60 pCt. Hvad det angaar, at der er sikret Parikurs i Haderslev, da er Hensigten med det foreliggende Lovforslag — det fremgaar af den Maade, hvorpaa det er formet —, at disse Obligationer udstedes paa et Grundlag, der sikrer ca. Parikurs. I Realiteten er der altsaa ingen Forskel paa det, der foregaar i Haderslev, og det, Lovforslaget bygger paa.

Naar den ærede Ordfører for Venstre siger, at han gerne vil drøfte disse Spørgsmaal, blot der kommer Forslag, som virkelig er underbyggede, maa jeg saa ikke minde det ærede Medlem om, at der ved Sagens første Behandling skete to Ting fra det ærede Medlems Side. For det første, at han udtalte, at der overhovedet ikke var nogen Grund til at drøfte Ændringer i det her i Landet bestaaende Kreditforeningssystem; dette, sagde det ærede Medlem, havde virket fortræffeligt og virkede stadig fortræffeligt, saaledes at der ingen Grund var til at overveje Ændringer — det var for saa vidt det modsatte Standpunkt af det, som Ordføreren for de Konservative indtog i saa Henseende. Og dernæst maa jeg maaske minde det ærede Medlem om, at det foreliggende Lovforslag dog er saa vel underbygget, at det ærede Medlem hverken ved første Behandling eller i Dag har fremsat et eneste sagligt Argument derimod. Jeg tror, jeg kan sige til det ærede Medlem, at hvis han vilde læse sin Tale fra første Behandling igennem, vilde han rødme over at have holdt en Tale saa kemisk ren for saglige Argumenter i et alvorligt Spørgsmaal som dette.

Det ærede Medlem siger saa, at det er Regeringens Opgave at mægle. Ja, det er rigtigt, men mon vi ikke kunde blive enige om, at Forudsætningen derfor er, at der er to Parter at mægle imellem? Det, der foregik ved første Behandling, var jo, at Ordførerne for de to Oppositionspartier simpelt hen udtalte, næsten i Munden paa hinanden, at de ønskede ikke at medvirke til en Lovgivning som den, det her drejer sig om. Jeg ved ikke, hvilken mæglende Virksomhed man derefter har tiltænkt mig paa dette Omraade. Nej, naar vi skyder alle disse almindelige Udtalelser til Side, som Ordføreren for Venstre kom med, saa ligger Sagen jo klar saaledes,